

selv er interesseret i Kartoffeldyrkning, men navnlig fordi jeg godt kan lide at se, at der handles med en saadan Hurtighed fra den højtærede Ministers Side, som her har været Tilfældet. Man kunde vel nok have Lov til at gaa ud fra som noget selvsagt, at da Lovforslaget bringes frem med saa megen Hast, gælder det vort kære Landbrug. Det har jeg heller ikke noget imod, jeg har ofte stemt for Beskyttelse af forskellig Art, baade for maskeret og aaben Beskyttelse og for Hjælp for Landbruget paa mange Maader, og jeg gør det gerne. Men jeg vil benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Regering — maaske netop til den højtærede Landbrugsminister —: Tænk ogsaa lidt paa den danske Industri! Den Industrigræn, jeg her vil erindre om — netop henvendt til den højtærede Landbrugsminister —, er vor Margarineindustri. Her gaar man den anden Vej, her hjælper man ikke til Udførsel, men man forhindrer Udførsel, og nu staar denne Industri saaledes, at til Trods for de meget ublide Kaar, den har haft, har den herhjemme arbejdet sig op til at fremstille næsten al den Margarine, der bruges, omtrent 80 Mill. Pund, medens der nu kun indføres smaa 4 Mill. Pund. Altsaa, Grænsen for denne Industris Udviklingsmulighed er snart naaet, og hvorfor er den naaet? Til Trods for de paagældende Fabrikanters Dygtighed, til Trods for, at der er arbejdet dygtigt paa mange Maader, spærres der for dem, de kan ikke naa videre paa Grund af de Foranstaltninger, man har ment at burde træffe for at hjælpe Landbruget. Forholdet er ogsaa dette, at forbigående Skibe paa Redden ikke køber dansk Margarine, uagtet vi skulde og kunde levere den der. Men de vil ikke have denne blege Masse, de vil have nogen Kulør paa den, og de vil selvfølgelig ikke købe Kuløren i særlige Beholdere og ælte den i, nej, de vil have Margarinen paa Københavns Red, saaledes som de kan købe den ligeoverfor, mange Steder. Skønt jeg desto værre ikke tror, at det hjælper noget, vil jeg alligevel ikke lade denne Lejlighed gaa bort til at sige: Tænk paa denne Industri, velsituerede Landbrug! Tænk paa, om det gode danske Smør ikke snart er sikret, om Lurmærket, fastslaaet ved Lov, ikke har virket saa meget, at man herefter maaske turde forandre Beholderen for Margarinen til Udførsel, og om man ikke ved at indbrænde den — jeg havde nær sagt det sorte Stempel, nu kunde give den Lov til at passere i Beholderen, saaledes

som man vil have den andetsteds. Man maa erindre, at Betingelsen for overhovedet at sælge Varen i Udlandet er, at man leverer Varen, som Køberen vil have den, baade hvad Kvalitet og Emballage angaar. Jeg tror, som sagt, ikke paa, at det hjælper, men jeg agter ikke at lade nogen Lejlighed gaa tabt for at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold.

Johansen: Jeg agter ikke at tage Debatten op med det ærede Medlem om Margarinen. Margarinen synes at have klaret sig meget godt, saa hvis Landbruget i Forhold dertil kunde klare sig lige saa godt, skulde man ikke beklage sig. Men der faldt en Ytring fra det ærede Medlem om, at han har været med til at gennemføre adskillige Lovforslag, Landbruget vedkommende, som havde enten en aabenlys eller en maskeret Beskyttelsesform, og jeg vil i den Anledning sige den højtærede Landbrugsminister Tak, fordi han ikke er gaaet ind paa at gennemføre noget Forbud mod Indførsel af Kartofler. Det har han holdt sig fra, men dette er ikke ensbetydende med, at der ikke kan blive ført Tilsyn med de Kartofler, der kommer ind, og at der derfor kan komme lige saa mange Kartofler, det skal være. Vi kan derimod ikke være tjent med, at Kartofler, der har baade den ene og den anden Sygdom, bliver ført ud paa Markerne og plantet der, hvorved vi faar Sygdom i vor Kartoffelbestand. Dermed er disse Kartofler ikke ødelagte, de kan godt omsættes gennem Kreaturerne eller paa anden Maade. Det var blot dette, jeg vilde bemærke for at betone, at det ikke er noget Indførselsforbud, der her er Tale om.

la Cour: Kartofflen er jo en Plante, som giver forholdsvis stort Udbytte paa mager Jord, og vi, som ejer magre Jorder, har tidligere haft en god Kunde i vore Brænderier, men siden Majsen har holdt sit Indtog, er Kartofflens Anvendelse i Brænderier ophørt, kan man gerne sige, og i de Egne, hvor man har dyrket Kartofler til Brænderierne, har man været noget forlegen med, hvad man skulde gøre med sine Kartofler. Man kunde ganske vist bruge dem til Foder, men denne Anvendelsesmaade giver langt fra altid saa godt Udbytte som tidligere Salget til Brænderierne. Man har derfor spejdet efter et Marked i Udlandet. Der er blevet udført til England og til sine Tider ogsaa til Tyskland, Finland og Sverige. Det amerikanske Marked har derimod ikke